

og Indkomst ca. 5 Mill. Kr., altsaa et Beløb som oftere vedtaget af Folketinget.

For at forhøje denne Udskrivning til over 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., som Folketinget nu foreslaar, er der ikke anført nogen Grund, og det vil vistnok falde vanskeligt at faa Skatteyderne til at forstaa, at det skulde være fordelagtigere for dem at udrede 8 $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. end 5 Mill. Kr.

De Forsøg, der i Folketingsudvalgets Betænkning gennem forskellige Opstillinger gøres paa at bevise Folketingsforslagets Fortrin for Landstingsforslagets, behøve derfor ikke nogen nærmere Smødegaaelse.

Hartkornsejerne ville ikke være i Tvivl om, at de ved Landstingsforslaget opnaa sikrere og større Fordele end ved Folketingets.

De, der skulle udrede Formue- og Indkomstskat, ville ikke være i Tvivl om, at de staa sig bedre ved at udrede denne Skat efter Landstingsforslaget (1 $\frac{1}{4}$ pCt. af personligt Erhverv og 2 pCt. af Kapitalrente) end efter Folketingsforslaget (1,3 pCt. stigende til 2,5 pCt. af personligt Erhverv med Tillæg af 1 $\frac{1}{4}$ pCt. af Kapitalrente, altsaa eventuelt fra 2,55 pCt. til 3 $\frac{3}{4}$ pCt.).

De smaa Skatteydere ville ikke være i Tvivl om, at de slippe langt billigere efter Landstingsforslaget end efter Folketingsforslaget, baade paa Grund af, at Procenten er lavest efter det førstnævnte, og paa Grund af det større Fradrag af skattefri Indtægt og Forhøjelse af det skattefri Maksimum.

Klage vil man i det højeste kunne vente fra dem, der paa Grund af Reformen som saadan ville komme til at betale højere Skat end hidtil, men dette gælder baade om Folketingets og om Landstingets Forslag, saa vist som enhver Beskrivelse for at opnaa større Retfærdighed i Beskatningen maa medføre en Omlægning af Byrderne.

Med Hensyn til Lovforslaget om de kommunale Skatter skal det efter den Anledning, der hertil gives i Folketingets Betænkning, kun bemærkes, at man ved at aabne Afgang til i Kjøbenhavn og Købstæderne at paaligne Ejendomsfyld ogsaa til Kommunen, i Uighed med hvad Folketinget tilføjede ved „Skatteoverførsel“, vil gøre det muligt, at den Lettelse, som Bygningsafgiftens Ophævelse medfører for de faste Ejendomsbesiddere, kommer samtlige Skatteydere til gode.

I Henhold hertil indstiller Flertallet:

- 1) Forslag til Lov om Ophævelse af Gammelskatten, Land og Vigningskatten af Ager og Engs og Skovfylds Hartkorn, Vigningskatten af Købstæderne samt Bygningsafgiften og om Indførelse af en Skat paa fast Ejendomme efter Ejendomsfyld;
- 2) Forslag til Lov om Formue- og Indkomstskat til Staten, og
- 3) Forslag til Lov om Statsstilskud til Kommunerne
i den Stikelse, hvori de vedtoges ved 3die Behandling i Landstinget den 20de Februar 1901, træde i Stedet for
Forslag til Lov om Omgang af en Del af de direkte Statskatter til Kommunerne m. v. og
Forslag til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten.
- 4) Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning affattes saaledes, som det vedtoges ved 3die Behandling i Landstinget den 22de Februar 1901.